

Dosarul nr. 2ra-1652/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. M. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Secieru)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Tanciuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Cooperativei de Construcție a Loncuințelor nr. 59 împotriva Tatiane Tanciuc cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Tatiana Tanciuc și menținută hotărârea din 17 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 30 mai 2019, SA „Termoelectrica”, în interesele CCL nr. 59 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatiane Tanciuc cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, potrivit contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 59 din 1 februarie 2009, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire – SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău – succesorul în drepturi al SA „Termocom”, în procedura falimentului) și CCL nr. 59 mun. Chișinău, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

A menționat că din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 15 mai 2019, datoria la consumul de energie termică a constituit suma de 77 790,35 de lei, devenind astfel debitorul SA „Termoelectrica”.

Totodată, în urma consumului de energie termică, CCL nr. 59 mun. Chișinău a prestat, la rândul său, servicii de gospodărie comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică a tuturor locatarilor blocurilor locative gestionate,

care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor (bonurilor de plată) primite.

A precizat că CCL nr. 59 mun. Chișinău nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pe Tatiana Tanciu pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 7 831,35 de lei, acumulată până în luna aprilie 2019, în mare parte din cauza lipsei mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată.

În consecință, CCL nr. 59 a omis exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, fapt care o pune în imposibilitate de a achita creanțele sale față de SA „Termoelectrica”, devenind astfel debitor, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

A mai punctat că obligația de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, în speță, proprietarii/locatarii apartamentului, Tatiana Tanciu, care a neglijat aceste obligații, în pofida faptului că a fost înștiințată prin intermediul facturilor de plată despre riscul de a fi acționată în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 892-894, 774, 776, 796, 858, 901, 863 alin. (1) lit. b) Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, art. 51 din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, art. 9, 33, 33¹, 70 alin. (1), 73, 94, 131 alin. (4), 166, 167, 174-177, 182⁵, 206 alin. (1), 248, 258, 276² CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Tatiane Tanciu în beneficiul CCL nr. 59 mun. Chișinău a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 7 831,35 de lei, acumulată până la 30 aprilie 2019 pentru apartamentul nr. XX din str. XXXXX mun. XXXXX și a taxei de stat în mărime de 270 de lei și a altor cheltuieli de judecată.

La 11 iulie 2019, Tatiana Tanciu a invocat excepția de tardivitate în privința datoriilor pretinse în sumă de 5 379,55 de lei, care s-ar fi acumulat până la data de 30 mai 2016.

Prin încheierea din 26 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă cererea Tatiane Tanciu și respinsă parțial, ca fiind tardivă, pretenția SA „Termoelectrica”, în interesele CCL nr. 59 împotriva Tatiane Tanciu cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice, și anume în partea încasării sumei de 5 379,55 de lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice, acumulate în perioada de până în luna aprilie 2016 inclusiv.

Prin hotărârea din 17 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la Tatiana Tanciu în beneficiul CCL nr. 59 mun. Chișinău, suma de 2 451,80 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică livrate în perioada mai 2016 – 30 aprilie 2019 și suma de 73,55 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca nefondată.

Prin decizia din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Tatiana Tanciu și menținută hotărârea din 17 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru.

Întru argumentarea soluțiilor adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, în calitate de proprietar al apartamentului nr. XX din bd. XXXXX mun. XXXXX, este înregistrată Tatiana Tanciu.

Iar potrivit informației privind sumele calculate și cele achitate de locatar pentru serviciile prestate de SA „Termoelectrica”, în perioada ianuarie 2014 – aprilie 2019, Tatiana Tanciu, în perioada mai 2016 – 30 aprilie 2019, a acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 2 451,80 de lei.

Totodată, au remarcat instanțele ierarhic inferioare că, chiar și în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea unei alte surse de încălzire, sunt impuse anumite plăți reglementate, și asta deoarece trebuie luată în considerare existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice (etaje tehnice și subsoluri), care mențin în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii.

La fel, a fost evidențiat faptul că, în speță, nu are relevanță faptul dacă în interiorul locuinței sunt sau nu izolate coloanele de încălzire tranzitorii, or, prin prisma actelor normative în vigoare, izolarea acestora oricum nu scutește proprietarul de plata sumelor corespunzătoare.

Prin urmare, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat temeinicia parțială a acțiunii SA „Termoelectrica”, în interesele CCL nr. 59 mun. Chișinău împotriva Tatiane Tanciu cu privire la încasarea datoriei, și anume a sumei de 2 451,80 de lei cu titlu de datorie pentru energie termică livrată în perioada mai 2016 – 30 aprilie 2019.

La 14 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Tatiana Tanciu a declarat recurs împotriva deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a judecat apelul în absența dânzei și că nu a fost respectată procedura de citare legală, deși la materialele cauzei figurează atât adresa de domiciliu, cât și adresa de e-mail, ultima fiind consemnată în cererea de apel motivată.

Pe de altă parte, a susținut că la caz, lipsesc toate trei circumstanțe pentru încasarea plăților în mărime de 10 % prevăzute de pct. 8 și 8¹ din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2020, mai ales că pentru perceperea plăților pretinse de SA „Termoelectrica”, este

necesară întrunirea cumulativă a celor trei condiții, iar în situația în care una dintre acestea lipsește, coeficientul dat nu poate sta la baza încasării conform dispoziției menționate supra.

A mai precizat că SA „Termoelectrica” și CCL nr. 59 nu au prezentat instanței niciun calcul efectuat care ar servi temei de încasare a plății în mărime de 10 %, fapt contrar tezei 2 din pct. 7 al Anexei nr. 7.

Subsecvent, a menționat că prin achitarea serviciilor comunale proporțional cotei-părți ce îi aparține, deja contribuie financiar la întreținerea proprietății comune (locuri de uz comun, spații tehnice), iar perceperea unor costuri suplimentare în mărime de 10 % este neîntemeiată.

La 29 septembrie 2021, în adresa SA „Termoelectrica” și CCL nr. 59 a fost expediată copia recursului declarat de către Tatiana Tanciuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 128), fiind recepționată de către CCL nr. 59 și SA „Termoelectrica” la 4 octombrie 2021, potrivit avizelor de recepție (f. d. 130-131).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu au parvenit referințe prin care SA „Termoelectrica” sau CCL nr. 59 să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa Tatianeii Tanciuc la 10 martie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f. d. 116), însă lipsesc probe care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 septembrie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Tatiana Tanciuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatiana Tanciu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Pe de altă parte, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că nici susținerea recurenteii precum că instanța de apel a examinat apelul în lipsa dânzei și că nu a fost respectată procedura de citare legală, nu constituie temei de a declara admisibil recursul.

Și asta deoarece, actele cauzei atestă că atât la 6 noiembrie 2020 (f. d. 96), cât și la 2 decembrie 2020 (f. d. 100), Tatiana Tanciu a fost citată pentru ședințele de judecată fixate de către instanța de apel, prin intermediul adresei electronice a apelantei, [XXXXX](#), indicată chiar de către ultima în antetul cererii de apel (f. d. 67).

Iar potrivit prevederilor art. 102 alin. (4¹) CPC, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Prin urmare, Tatiana Tanciu, partea interesată în soarta soluționării prezentei cauze, urma să manifeste maximă diligență în raport cu dinamica procesului și să întreprindă toate măsurile necesare pentru a proteja drepturile sale de acces la instanță.

Or, în sensul art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) CPC, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Tatiana Tanciuc urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Tatiana Tanciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic